

ת"פ 1143/04/20 - מדינת ישראל נגד שחר פוסלושני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 1143-04-20 מדינת ישראל נ' פוסלושני

בפני כבוד השופטת זהר דיבון סגל

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

באמצעות יחידת תביעות שלוחת רחובות

ע"י ב"כ עו"ד רותם נבון פסחה

נגד

הנאשם שחר פוסלושני

ע"י ב"כ עו"ד יוסי בוקר

גזר דין

1. הנאשם הודה בהתאם להסדר טיעון דינוי בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). הסדר הטיעון הדינוי לא כלל הסכמה לעניין העונש, למעט פיצוי מוסכם בסך 5,000 ₪. כחלק מהסדר הטיעון התבקש שירות המבחן לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ולהעביר את המלצותיו לבית המשפט. כמו כן ולבקשת בא כוח הנאשם התבקש שירות המבחן לבחון את שאלת ההרשעה.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. ביום 20.9.2019, סמוך לשעה 12:30, נהג הנאשם במכוניתו ברחוב דוגית ביבנה, והמתלונן, יליד 1950 נהג במכוניתו בנתיב הנסיעה סמוך לו. במהלך הנסיעה בכביש סבר הנאשם כי המתלונן "חתך אותו" ובתגובה עקף את המכונית בה נהג המתלונן מצד ימין של נתיב הנסיעה, ועצר את מכוניתו לפני רכבו של המתלונן ובכך חסם את נתיב נסיעת הרכב.

3. הנאשם יצא ממכוניתו ונעמד ליד חלון הנהג ברכב המתלונן, אז החל להתפתח ויכוח בין השניים. במהלך הוויכוח הכה הנאשם במכת אגרוף את המתלונן בפניו. כתוצאה ממעשה זה, נגרמו למתלונן חבלות בדמות אדמומיות ונפיחות מתחת לעין, כאבי ראש, סחרחורות והוא נזקק לטיפול רפואי. לאחר מכן, הנאשם חזר למכוניתו ועזב בנסיעה את המקום.

תסקיר שירות המבחן מיום 8.2.2022

4. תסקיר שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית שלו והתייחסותו לעבירה בה הורשע, הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות לצד הסיכוי לשיקום, התרשמות והמלצה. התסקיר מבוסס על מסמכים שהציג הנאשם לרבות תעודת נכה מטעם המוסד לביטוח לאומי (נפגע פעולות איבה),

מכתבים מטעם המוסד לביטוח לאומי, מכתבי המלצה ותעודת עוסק מורשה.

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 43, נשוי 14 שנים, אב לשני ילדים קטינים (10-13), מתגורר ביבנה ועוסק כקבלן עצמאי באינסטלציה משך שש שנים. הנאשם הוא המפרנס העיקרי בבית, אשתו, לה ילד נוסף מנישואים קודמים, מתמודדת עם בעיות רפואיות והיא אינה עובדת. הנאשם תיאר קשרים טובים עם אשתו וילדיו, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם אב מסור, ערכי המהווה עוגן בביתו.

6. הנאשם הוא הילד השלישי מבין ארבעה אחים במשפחת מוצאו, הוריו בשנות השבעים לחייהם, אמו ילידת צרפת ואינה עובדת, אביו יליד הארץ וגמלאי צה"ל. הנאשם תיאר קשרים משמעותיים עם בני משפחתו. הוא סיים 12 שנות לימוד לאחר שינויים במסגרות הלימודיות משך השנים (מעבר לגרמניה עם משפחתו ובהמשך לימודים בבית ספר תיכון חקלאי אקסטרני), התגייס לצבא כמפעיל ציוד מכני הנדסי ועם שחרורו החל לעבוד בחברה לעבודות עפר בגדר המערכת ברצועת עזה. שם, בשנת 2002, היה מעורב בפיגוע ירי במהלכו נפצע קשות. לאחר שיקום במשך שנה, הוכר עם נכות בשיעור 55 אחוזים במוסד לביטוח לאומי בגין הפגיעה הפיזית ופוסט טראומה. הנאשם עבר טיפול פסיכולוגי קצר לאחר הפגיעה, ומסר כי לא התעורר צורך טיפולי בהמשך. שירות המבחן התרשם כי במקרים של התרופפות במצב הביטחוני, עוצמת רגשותיו של הנאשם עולה.

7. הנאשם תיאר חוסר יציבות תעסוקתית עד תחילת עבודתו בחברה לציוד חקלאים, שם עבד משך שש שנים, ואז הפך עצמאי בתחום האינסטלציה, כיום כבר שש שנים. הנאשם גם מסר לשירות המבחן מכתב המלצה שנכתב על ידי ראש אגף החינוך לשעבר בעיריית יבנה.

8. הנאשם תיאר כי ביום קרות העבירה, היה הכביש עמוס והנאשם מיהר לסידורים. לדבריו, המתלונן "חתך אותו" בכביש והחל ויכוח סוער בין השניים, עד שפעל הנאשם באופן אימפולסיבי. הנאשם התקשה להסביר מניעיו, הדגיש את חריגות התנהלותו האלימה מאורח חייו ומסר כי לא הבין שמדובר במתלונן מבוגר, כמו גם לא הבין כי המתלונן נזקק לסיוע רפואי, שהרי אם היה יודע - לא היה עוזב המקום. הנאשם תיאר תחושות בושה וחרטה על מעשיו, כמו גם תחושות פחד מגורמי האכיפה והליכי החקירה והמשפט וחשש מהרשעה בפלילים פן הדבר יפגע בשמו ובדימויו העצמי. הוא גם מסר לשירות המבחן כי רצה לפעול לפיצוי המתלונן ובקשת סליחתו, אך לא עשה כן על פי המלצת בא כוחו. עם זאת, מסר כי מוכן להסדיר את תשלום הפיצויים בהקדם. שירות המבחן לא התרשם מנזקקות טיפולית בעניינו של הנאשם.

9. בין גורמי הסיכון, שקל שירות המבחן תגובתו האימפולסיבית של הנאשם, הקושי בוויסות עצמי, קשיים ומשקעים שנותרו לנאשם בעקבות האירוע הטראומתי שחווה, והעובדה כי פרט לטיפול קצר לא קיבל מענה נוסף משך שנים. שירות המבחן סבר כי הסיכון לאלימות חוזרת נמוך, ומידת החומרה לאלימות במידה ותחזור גם היא נמוכה. בין גורמי הסיכוי לשיקום, העריך שירות המבחן כי הנאשם הוא אדם בעל כישורים וורבאליים ויכולות גבוהות, לו משאבים וכוחות נפשיים והאופן האוטנטי בו דיבר הנאשם על חולשותיו וכוחותיו, המדובר באירוע חריג בחייו, התייחס ברצינות לחומרת מעשיו, ייחס לעצמו תחושות בושה וכישלון נוכח פגיעתו במתלונן והעובדה כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה משמעותי.

10. בסיכומם של דברים, שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם, וסבר כי צו של"צ בהיקף של 120 שעות במרכז יום לקשיש בקרית עקרון, יהווה ענישה הולמת, חינוכית שיש בה להציב גבול, כמו גם סגירת מעגל, לצד צו מבחן למשך שנה. בהתאם לאמפטיה והחרטה שביטא הנאשם על מעשיו סבר שירות המבחן כי יהיה זה נכון לבחון אפשרות השתתפות ב"צדק מאחה" תוכנית גפ"ן בשירותם והדבר יעשה כחלק מצו המבחן. כן המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעת הנאשם משום היותו של הנאשם המפרנס היחידי בבית ואב לילידים צעירים וקיים חשש כי אם יורשע בפלילים, תופסק פעולתו בחברה בה עובד כקבלן משני.

טיעוני הצדדים לעונש

11. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בהם הגנה על שלמות גופו של המתלונן, תחושת הביטחון האישי והפגיעה באוטונומיית הפרט. המאשימה סקרה את נסיבות ביצוע העבירה והודגשה עוצמת הפגיעה בערך המוגן כאשר העבירה בוצעה על רקע סכסוך כבישים וללא כל התגרות מצד של המתלונן יליד 1950. המאשימה הוסיפה והפנתה לנזק שנגרם למתלונן כעולה מתצהיר נפגע העבירה, התיעוד הרפואי ותמונות החבלה (עת/1). המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים. עמדתה זו תמכה בפסיקה. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לגילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, ההודיה ולקחת האחריות ויתר הנסיבות כפי העולה מתסקיר שירות המבחן. לטעם המאשימה, המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה במקרה זה, אינה הולמת את חומרת העבירה ותוצאותיה, הוא לא השתלב בהליך טיפולי כלשהו וממילא הפגיעה בעתידו של הנאשם אינה וודאית. מטעמים אלו, כך לדברי המאשימה, העונש הראוי לנאשם הוא 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

12. ב"כ הנאשם בטיעונו עמד על הנסיבות המצדיקות לטעמו את ביטול ההרשעה. בתוך כך הפנה לנסיבות ביצוע העבירה, אירוע ספונטני שאינו מתוכנן, במהלכו היכה הנאשם מכת אגרופ אחת שלמרבה הצער גרמה לחבלה, אך זו אינה ברף הגבוה ולראייה התמונה שצולמה סמוך למקרה (נ/1). עוד בעניין זה הפנה לפער בין התיעוד הרפואי ובין תוכנו של תצהיר נפגע העבירה והמסמכים הרפואיים המצורפים לו (ת/1). בא כוח הוסיף והפנה לעובדה שהנאשם לקח אחריות הביע צער ובושה, ביקש לפצות את המתלונן ולהשתתף בהליך גפ"ן בשירות המבחן, מדובר באירוע יחיד וחריג לאורחות חייו ולראייה מכתבי המלצה מגורמים הקשורים בתחום עיסוקו (נ/3, נ/4), הנאשם נפגע פעולות איבה (נ/5), אשת הנאשם סובלת מבעיות בריאותיות (נ/2) והנאשם הוא המפרנס יחיד במשפחתו והרשעה בפלילים תגדע את מקור פרנסתו ותפגע בו ובמשפחתו פגיעה קשה. מטעמים אלו, סבר בא כוח הנאשם כי עניינו של הנאשם נופל לגדר החריגים המצדיקים הימנעות מהרשעה וביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. גם בא כוח הנאשם תמך עתירתו בפסיקה.

13. בדברו האחרון אמר הנאשם את הדברים הבאים: "אני רוצה להתחיל בלבקש סליחה ומחילה מהמתלונן שלא נמצא פה. אני המפרנס היחידי בבית, אשתי במצב בריאותי לא משהו, אני מטפל בילדים קטנים, לוקח אותם למסגרות, ארוחת צהריים והכל".

קביעת מתחם העונש ההולם

14. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון, כן נפגעה האוטונומיה של הפרט להתהלך ולנוע בחופשיות בכל מקום שייבחר מבלי שיותקף או יפגע. בית המשפט העליון חזר ועמד על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות המבצעות במרחב הציבורי, כמו גם על הצורך להחמיר בענישה כדי לעקר ולשרש תופעה פסולה זו מקרבנו. ראו: רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020):

"תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה".... אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהגות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור".

16. מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות במרחב הציבורי, שהרי פתרון סכסוכים בכביש בדרך אלימה יוצרת סיכון ממשי גם ליתר המשתמשים בדרך, נהגים ואזרחים כאחד. "התופעה של פתרון סכסוך דרכים באלימות, פסולה והיא מתפשטת כנגע רע במחוזותינו, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה" (ראו מיני רבים רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018)).

17. טרם נדון בפרטי המקרה הקונקרטי תובא להלן פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות על רקע סכסוך דרכים וזאת ככלי עזר בקביעת מתחם העונש ההולם. בפסקי דין אלו אפשר להבחין במדיניות ענישה מחמירה, כאשר לרוב נקבע הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם במספר חודשי עבודות שירות בעוד הגבול העליון של המתחם סופו במאסר בפועל וענישה נלווית. כמו כן, חלק מפסקי הדין שיובאו להלן עולים בחומרתם על המקרה כאן וחלקם נופלים ממנו, הדבר כמובן נלקח בחשבון.

18. רע"פ 8388/19 שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. על רקע ויכוח בכביש הנוגע למתן זכות קדימה, הנאשם גידף את המתלונן נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח את דלת הרכב ומשך אותו החוצה. לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלונן בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן חבלות של ממש והוא נזקק לקבלת טיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 6

ל-12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם, 10 חודשי מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות הערעור.

19. רע"פ 8822/16 עזרי נ' מדינת ישראל (17.11.2016) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן, התקשר לנאשם וביקש ממנו להזיז את רכבו שנמצא בחניה ברחוב סדן בעיר חולון. הנאשם הגיע למקום ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, אחז בפניו של המתלונן והיכה בהם באמצעות אגרופו וגרם לשבר ונפיחות בלסת התחתונה וכתוצאה מכך אושפז המתלונן במשך 5 ימים בבית החולים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 עד 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועבירות נלוות. בית המשפט השלום ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, כך גם בקשת רשות לבית המשפט העליון.

20. ע"פ (תל-אביב) 837-03-20 אלסייד נ' מדינת ישראל (1.7.2020) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובשתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. רכבו של הנאשם חסם את רכבו של המתלונן וכאשר התבקש להזיז את הרכב, סירב, המשיך במעשיו. כאשר הודע לו כי בכוונת המתלונן להזעיק את המשטרה, תקף הנאשם את אחד המתלוננים בכך שלפת בחוזקה בצווארו, חנק אותו, שרט את צווארו והחל להכותו באגרופים בפניו. כאשר חברו סייע בהדיפתו של הנאשם, העיף מידיו את הטלפון הנייד וזה נשבר. מיד ובסמוך, הניף הנאשם מוט ברזל לעבר המתלונן בעוד חברו מנסה לבלום אותו וכתוצאה מכך נפגע בידו השמאלית. לאחר מכן, גרם הנאשם נזק לרכבו של המתלונן בעודו שורט אותו באמצעו המוט. המתלונן החל בבריחה והמערער רדף אחריו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בדמות רגישות בצוואר, אדמומיות בצוואר והמטומה בקוטר 6 ס"מ בבטן בצידה השמאלי ולחברו נגרמה חבלה של ממש בדמות סימן אדום בזרועו השמאלית. נקבע מתחם ענישה כנע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם, 9 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

21. עפ"ג (ירושלים) 52348-02-20 סופיר נ' מדינת ישראל (8.9.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלונן יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה. באותן נסיבות, נסע המתלונן בקו 25 של אגד, בעוד שהנאשם יחד עם האחר נסעו ברכבו של הנאשם. הנאשם עצר את רכבו באמצע הדרך. המתלונן ירד מהאוטובוס כדי לבדוק מדוע עצר הנאשם את רכבו, ודפק על חלון הרכב בחוזקה. בתגובה, יצאו הנאשם והאחר מרכבם, היכו את המתלונן ודחפו אותו. המתלונן נדחף לאחור ופגע בגדר שהייתה במקום. כתוצאה מכך, נגרמה למתלונן נפיחות בברכו. בית המשפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר. בית המשפט השלום לא מצא מקום לסטייה ממתחם הענישה וגזר על הנאשם, נשוי ואב ל-2 ילדים קטנים, שהודה במיוחס לו אף כי הודאתו הייתה אמביוולנטית, שחסך בזמן שיפוטי ובהעדת העדים, תוך התחשבות בחלופי הזמן והעדר פתיחת תיקים נוספים כנגדו, 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

22. ע"פ (חיפה) 43480-11-19 קורנט נ' מדינת ישראל (6.1.2020) - הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע

לאחר שמיעת ראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך חנייה תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף אותו אל תוך מכוניתו. עקב כך, נפל המתלונן על גבו אל תוך הרכב, תוך שהוא נחבל בגבו ממעצור היד ברכבו, כן נחבל המתלונן בזרוע ידו הימנית מההגה ברכבו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים על הנאשם הושת עונש מאסר מותנה, צו מבחן, קנס ופיצוי. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

23. ת"פ (תל-אביב) 56675-11-18 מדינת ישראל נ' ברו(3.5.2021) - הנאשם בעל הרשעה קודמת, הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן שרכב על אופניו הבחין ברכב הנוסע לאחור והחל צועק לעברו. בהמשך, יצא הנאשם מחנות למשקאות אליו הצטרפו שניים אחרים, רצו אל עבר המתלונן ושאלו מדוע הוא צועק. המתלונן השיב את שאירע, או אז, תקף אותו הנאשם ביחד עם אחר שרץ לעברו, בעט באופניו ודחפו לכיוון פלג גופו העליון, כך שהמתלונן נפל על הארץ ונחבל. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות המטומה תת עורית, מבחנה גרמי וקו שבר בעצם הזיגומה בפניו ושריטות בצד ימין והגבלה בתנועות שורש כף יד ימין. בית המשפט קבע מתחם עונשי הולם כנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הכוללים הפעלת מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

24. ת"פ (תל-אביב) 47160-01-16 מדינת ישראל נ' קונסטנטינוב(7.9.2020) - הנאשם בעל עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, פריצה לרכב וחבלה במזיד ברכב. על רקע החשד כי המתלוננים פגעו ברכבו, הנאשם פרץ לרכבם של המתלוננים, פתח את דלת הרכב, ובהמשך בעת שהגיעו המתלוננים אל הרכב, הטיח בהם הנאשם כי שרטו את רכבו ודרש מהם שישלמו לו 500 ₪ בגין כך. המתלוננים עמדו על כך שלא שרטו את רכב הנאשם וכי לא ישלמו לו. בתגובה, שרט הנאשם את מכסה מנוע רכבם של המתלוננים באמצעות מפתח והמתלוננים גידפו אותו על כך. בשלב זה הוציא הנאשם מוט ברזל מרכבו, רץ לעבר המתלוננים תוך הנפת המוט ותקף אחד מהם בכך שהלם בידו באמצעות המוט וגרם לו להמטומה בזרועו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

25. ת"פ (רחובות) 25305-07-18 מדינת ישראל נ' נויברג(15.4.2019) - הנאשם הורשע לפי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תקף את המתלונן על רקע ויכוח אודות תדלוק הרכב, בכך שנגח במצחו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל המתלונן במצחו, ונגרמה לו נפיחות, שפשוף ודימום במצח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה, נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשם, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים.

26. ת"פ (תל-אביב) 31122-10-17 מדינת ישראל נ' שוקרון(26.3.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן צפר לנאשם שחנה בכביש ועקף אותו. הנאשם יצא מרכבו, ניגש לרכבו של הנפגע, הכה באגרופו בפניו והצמיד את חגורת הבטיחות לגופו. הנפגע יצא מרכבו והנאשם דחף אותו והפיל אותו. במעשיו אלו גרם הנאשם לנפגע אדמומיות באגן ימין ובפנים, והנפגע פונה לבית החולים לבדיקות. בית

המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר וענישה נלווית וגזר על הנאשם 3 חודשי עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

27. ת"פ (תל-אביב) 2676-03-16 מדינת ישראל נ' עוז(2.1.2019) - הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, במהלך שמיעת הראיות, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלונן התקשר למשטרה לאחר שהנאשם החנה את רכבו בחניית נכה. הנאשם והמתלונן החליפו ביניהם קללות וגידופים ובנוכחות שוטרים, תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח בראשו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן דבר באפו, נפיחות באף, שטף דם ושפשוף קטן. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד שנת מאסר לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

28. ת"פ (תל-אביב) 5401-01-17 מדינת ישראל נ' סמימי (14.11.2017) - הנאשם נהג מונית, הודה והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. על רקע סכסוך בין הנאשם למתלונן ששימש כנהג הסעות, בנוגע למקום הורדת נוסעים, ביקשה אשת הנאשם לצלם את המתלונן אשר ביקש ממנה להימנע מלעשות כן ואף ניסה לחטוף מידה את הטלפון הנייד באמצעותו צילמה. הנאשם אמר לנפגע "אתה מרביץ לאשתי", והוציא מתא המטען של המונית "נבוט". הנאשם השליך את הנבוט והחל להכות את הנפגע באגרופיו, וגם כאשר הנפגע נפל ארצה, המשיך הנאשם בתקיפתו, כשהוא חונק את הנפגע ומכה באגרופיו בפניו, וכך עד שעובר אורח נחלץ לעזרת הנפגע. לנפגע נגרמו חבלות: פצע מדמם באפו ושפשופים במצחו, ברכיו וידו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר מותנה, צו של"צ ורכיבי ענישה נוספים.

29. ת"פ (רחובות) 38531-01-15 מדינת ישראל נ' לוין (9.3.2016) - הנאשם הודה והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה במזיד ברכב. המתלונן פגע ברכבו של הנאשם וגרם לנזק בצדו השמאלי וכן כתוצאה מהתאונה, נחבלו הנאשם ובתו הפעוטה וזו פונתה לקבלת טיפול רפואי. הנאשם יצא מרכבו לאחר התאונה, פתח את דלת רכבו של המתלונן והחל להכותו באמצעות מכות אגרופ בפניו וכן, בעט בכתפו של המתלונן בעוד זה יושב ברכבו. בהמשך, שבר הנאשם את חלון דלת נוסע רכב המתלונן, באמצעות מכת אגרופ. למתלונן נגרמו חבלות בפניו ובמצחו והוא פנה לקבלת טיפול רפואי. בהמשך, יצא המתלונן מרכבו. אז, הרים הנאשם אבן אשר מצא במקום ורץ לכיוון המתלונן כשהאבן בידו עד אשר נפל. משהגיעו למקום שוטרים, הבחינו כי הנאשם מטיח את ראשו באבני שפת המדרכה והודיעו לו כי הוא מעוכב. בתגובה, החל הנאשם לצעוק ולנופף בידיו לכיוון פניו של אחד השוטרים וצעק כי הוא מעוניין להתפנות לבית חולים ביחד עם רעייתו ובתו אשר היו עמו ברכב ופנו לבית החולים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

30. ת"פ (ק"ג) 26375-01-18 מדינת ישראל נ' איסקוב(5.11.2015) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם פגע עם רכבו באופניים עליהם רכב המתלונן, כתוצאה מכך נפל המתלונן על מראת רכבו של הנאשם ועיקם אותה. מיד ובסמוך יצא הנאשם מרכבו וחבט במתלונן שלוש מכות אגרופ בפניו, וגרם לו חבלות של ממש בדמות חתך מתחת לעין שמאל ונפיחות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין

מאסר מותנה ועד לשנת מאסר. בקשת ההגנה לביטול ההרשעה נדחתה, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות וההליך הטיפולי בו השתלב, גזר בית המשפט על הנאשם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים.

31. לרשימה ארוכה זו אוסיף את פסקי הדין שהציגה המאשימה ואציין כי במקרים אלו גם נדחתה בקשת ההגנה להימנע מהרשעה. ראו עפ"ג 12210-09-16 מדינת ישראל נ' דוד כהן (7.5.2017); עפ"ג 37109-08-17 מדינת ישראל נ' מתן הרצל (2.11.2017); ת.פ. 21092-08-15 מדינת ישראל נ' דניאל חריזמן (14.2.2017); ת.פ. 31052-09-15 מדינת ישראל נ' הרוש (15.10.2017); ת.פ. 18767-03-17 מדינת ישראל נ' אמסלם (17.11.2018).

32. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. עסקינן באירוע אלימות על רקע סכסוך בכביש. לנאשם, כבן 40 במועד ביצוע העבירה, הייתה שליטה מלאה על מעשיו והייתה לו ההזדמנות להפסיק ולחדול ממעשיו הרעים בכל רגע נתון, אלא שהוא בחר לנג דרך בריונית, אלימה ומכוערת. אפרט. הנאשם חש חוסר שביעות רצון מהאופן בו המתלונן כבן 70 נהג ברכב ומשום שסבר כי הלה עקף אותו במהלך הנסיעה. בתגובה למעשה זה, מצא לנכון לנסוע אחריו, לעקוף את רכבו של המתלונן ומצד ימין, הוא עצר את הרכב בו נהג לפני רכבו של המתלונן וחסם את נתיב נסיעתו. לאחר מכן הוא יצא מהרכב וביקש להעמיד את המתלונן במקומו, הוא נעמד ליד חלון רכבו של המתלונן והתפתח בין השניים וויכוח. במהלכו של הוויכוח פעל הנאשם באופן אימפולסיבי חסר גבולות מבלי לחשוב על התוצאות האפשריות למעשיו, ובעוד המתלונן יושב בתוך רכבו, חסר יכולת להתגונן מפניו של הנאשם, הכה האחרון בידי החשופות מכת אגרוף בפניו של המתלונן. ובעיוורון מוחלט למעשה חמור זה ולתוצאותיו, הסתובב ועזב את המקום.

33. כתוצאה ממעשה אלים זה של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות אדמומיות ונפיחות מתחת לעינו, כאבי ראש וסחרחורות מתמשכים (עת/1- נ/1). החבלה כשלעצמה אינה נמצאת על הצד החמור אך אין להקל בזו ראש, והנזק שעלול היה להיגרם חמור בהרבה. מעבר לתוצאה החבלתית, הנאשם פגע בתחושת המוגנות והביטחון של המתלונן, פגיעה קשה. וכפי שעולה מתצהיר נפגע העבירה, הפגיעה הפיזית והנפשית גם יחד הותירו אותותיהם ואלו מלווים את המתלונן גם היום (עת/1).

34. ככלל שימוש באלימות לפתרון סכסוך דרכים הוא מעשה חמור. וכאשר הנאשם, אדם צעיר שכוחו במוותניו מכה את המתלונן, אדם בגיל השלישי אב לילדים וסב לנכדים אשר ישב ברכבו, חסר יכולת להתגונן מפני תוקפו הוא חמור פי כמה מונים בפרט שהנאשם מצא לעזוב את המקום בנסיעה והותיר את המתלונן כואב ודואב מבלי להושיט לו יד לעזרה.

35. חשוב שייאמר, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין ולא בעבירה של תקיפת זקן לפי סעיף 368 לחוק העונשין. אך גילו של המתלונן, פער הגילאים בינו ובין הנאשם מהווים נסיבה לחומרה שיש לתת לה ביטוי בקביעת המתחם. למען הסר ספק הנאשם נותן את הדין בגין העבירה בה הורשע, אך במנעד הרלבנטי בהתאם לנסיבות המקרה על ייחודיותו וחומרתו. ובענייננו, מבחינה ערכית ומוסרית, הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם אינו יכול להתחיל במאסר מותנה.

36. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע כעתירתה ההגונה של המאשימה את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם

37. אקדים תוצאה להנמקה ואומר כי לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר המבחן ובמסמכים שהוגשו ובפסיקה, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם אינו נופל בגדרם של אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעת הנאשם בדין. אנמק טעמיי.

38. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאינו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. הרציונל העומד מאחורי כלל זה הוא הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה העבירה בעיני החברה ולאפשר הטלת ענישה ראויה. עם זאת ברי כי הענישה לעולם אינדיבידואלית ועל בית המשפט לבחון את נסיבות המקרה לגופו כמו גם את נסיבותיו האישיות של כל נאשם הנקרא לתת את הדין בפניו.

39. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: עניין כתב), כאשר החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון - סוג העבירה בנסיבותיה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, השני - ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. על הנאשם הנטל להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו ועליו לבסס פגיעה זו בראיות (רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18), סעיף 9); רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל פס' 7 (פורסם בנבו, 15.03.2020).

40. אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי נקבע שיש לבססו היטב בראיות ובהקשר זה אין לי אלא להפנות לרע"פ 7224/04 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014):

"אין לקבל גישה לפיה די במידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעות של הנאשם, יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה קשה קונקרטיה בסיכויי שיקומו ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה..."

41. וכן רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013), שם נקבע כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה לא די באפשרויות תיאורטיות עתידיות; רע"פ 5018/18 בוזגלו נגד מדינת ישראל (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נגד מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נגד מדינת ישראל (18.4.18).

42. ככלל אני סבורה כי עבירות אלימות על רקע סכסוך דרכים אינן מתאימות לביטולה של הרשעה, ובפרט

לא כאשר עסקינן באירוע בעל חומרה ייתרה כפי שתואר מעלה ולא אחזור על הדברים.

43. עניינו של הנאשם לא רק שאינו עובר את המשוכה ככל הנוגע לתנאי הראשון, הוא אף אינו עונה על התנאי השני, ולא הוכיח במידה הנדרשת כי ייגרם כתוצאה מההרשעה נזק מוחשי וקונקרטי. לא הוצגו בפני מסמכים המעידים על נזק קונקרטי, והטענה כי הנאשם ניגש למרכזים בעבודות ציבוריות ונדחה על הסף, ההגנה התבקשה לתמוך טענה זו באסמכתאות אך היא מסרה כי אין ביכולתה לעשות כן. טענה זו נותרה איפוא חסרת ביסוס (עמ' 15 שורות 19-20). ההגנה ביקשה להיבנות בעניין זה ממסמך מטעם חברת י.ש אחזקות לפיו קיימת אפשרות כי העסקתו כקבלן משני בתחום הביוב והאינסטלציה תופסק. לא השתכנעתי בדבר. מעבר לכך שלא ברור מה הקשר בין המעשה בגינו נותן את הדין ובין יכולותיו של הנאשם לעסוק בתחום האינסטלציה והביוב, הרי הנאשם הורשע עוד ביום 17.4.2021 ועל אף הרשעה זו הוא לא פוטר מעבודתו. ולבסוף וזה גם העיקר, הנאשם אינו מתפרנס רק מעבודה כקבלן משנה אלא שהוא עובד גם באופן פרטי, כך שהרשעה לכל היותר תפגע באפיק אחד מתחומי עיסוקו. ולבסוף, הרשעה בפלילים אכן עשויה לפגוע בכבודו ובדימויו העצמי של הנאשם אך פגיעה זו אינהרנטית להליך הפלילי והיא נכונה לכל הנאשמים.

44. להשלמת הפרק העוסק בשאלת ההרשעה, אומר כי הפסיקה בעניין זה רבה ומגוונת. כפי שאפשר להיווכח מפסקי הדין שהציגה ההגנה אכן ישנם מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעת נאשמים בעבירות דומות עפ"ג 62165-12-20 דניאל שמידט נ' מדינת ישראל (24.3.2021); ת.פ 63041-06-18 מדינת ישראל נ' גמא שבתאי (30.12.2020). ומנגד ישנם פסקי דין בהם בתי המשפט דחו עתירת ההגנה להימנע מהרשעה כפי שהציגה המאשימה. מכל מקום, המקרים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעתם של נאשמים הם מקרים ולא מצאתי כי אפשר להקיש מהם לעניינו של הנאשם. כאמור, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וכל מקרה נבחן לגופו תוך עריכת האיזונים המתאימים. ובענייננו כאמור, לא מתקיימים הקריטריונים שנקבעו בפסיקה בהם בית המשפט יימנע מהרשעה.

45. אמנם, אין בנסיבותיו האישיות הרבות שעומדות לזכותו של הנאשם להצדיק הימנעות מהרשעה, אך הן תשמנה לקביעת העונש הראוי. כדלקמן:

46. הנאשם יליד 1979 נשוי ואב לשני ילדים. אשתו מתמודדת עם בעיות רפואיות והיא אינה עובדת (נ/2). הנאשם מוכר כנכה של המוסד לביטוח לאומי בשיעור 55 אחוזי נכות לאחר שנפצע קשה בפגיעה טרור בשנת 2002 (נ/5). הוא עובד מזה מספר שנים כקבלן אינסטלציה ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. על מידותיו הטובות של הנאשם למדתי ממכתבי ההמלצה (נ/3, נ/4). אין לחובת הנאשם עבר פלילי, מאז ביצוע העבירות חלפו כשלוש שנים ואין טענה כנגד הנאשם בפרק זמן זה. ניכר כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול.

47. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות על מעשיו, חסכון בשמיעת עדויות וחסכון בזמן שיפוטי יקר. הנאשם הודה הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן. הנאשם תיאר תחושות בושה וחרטה על מעשיו. רצונו של הנאשם להשתתף בהליך של צדק מאחה אף היא ראויה להערכה.

48. שירות המבחן התרשם כי מדובר באירוע חריג לאורחות חייו של הנאשם ולא סבר כי ישנה נזקקות טיפולי. רמת הסיכון לאליומות חוזרת היא נמוכה ומידת החומרה לאליומות במידה ותחזור גם היא נמוכה.

49. לאור המקובץ, מצאתי כי ההמלצה הסופית של שירות המבחן, להסתפק בעונש חינוכי שיקומי ולהימנע מהרשעת הנאשם אינה הולמת את חומרת מעשיו של הנאשם ותוצאותיהם. לא למותר להזכיר כי המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה, ואין באמור בה כדי לכבול את ידי בית המשפט (ראו: רע"פ 6908/04 איבגי נ' מדינת ישראל (27.7.2004); רע"פ 10904/04 מיארה נ' מדינת ישראל פסקה 6 (9.12.2004); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (5.8.2013); ע"פ 4472/16 עווד נ' מדינת ישראל פסקה 7 (15.6.2016), רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל פסקה 11 (16.3.2016); ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 13 (14.11.2018)).

50. סוף דבר, מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעות הפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו ואולם יש לתת את הדעת לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, העדר עבר פלילי, הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ניכר ובפרט חסכה את עדותו של המתלונן.

תוצאה

1. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 11.4.2022. הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות שירות במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס ביום 12.9.2022.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות מסוג פשע.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לעת 1. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים, התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 10.8.2022 ויתר התשלומים ישולמו בכל 10 לכל חודש שלאחריו.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים, התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 10.8.2022 והתשלום השני ב-10 בחודש שלאחריו.

מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידי שוברי התשלום.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"ב, 27 יוני 2022, במעמד הצדדים.